

INTERVIEW MED DANIEL SVARRE
AF KUNSTHISTORIKER RIKKE MARTINE BRUUN MEYER

DANIEL SVARRE - SOLO

RMBM: I udstillingen SOLO undersøger du spændingsfeltet mellem det at være inden - eller uden for fællesskabet, og man spørger sig selv, om det er en generel undersøgelse eller en personlig udstilling, du har skabt? Ser du dig selv som værende en del af 'fællesskabet'?

DS: Om jeg ser mig selv som en del af fællesskabet? Både ja og nej. - Nej, fordi jeg betragter ideen omkring "fællesskabet" som en farlig konstruktion. Det er et politisk og socialt begreb, som fx i politisk retorik prøver at samle den bredeste del af befolkningen. Det sker ofte ud fra en jargon omkring ensretning, hvor enhver form for diversitet kommer i 'bad standing'. - Ja, fordi jeg selv er en del af mange mindre fællesskaber med venner, familie, kollegaer osv., som er forholdsvis stabile, eller som opstår og forsvinder i kortere og længere perioder.

Med hensyn til udstillingen er det en personlig undersøgelse, som finder sit udgangspunkt i egne tanker, mit blik, mit køn osv. i sammenblanding med de samfundsmæssige forståelsesrammer, jeg bliver konfronteret med, opsøger eller bliver præsenteret for i min hverdag.

RMBM: Du har før arbejdet med temaet 'fællesskabsfølelse' - er denne udstilling en del af et kunstnerisk projekt? Vil du beskrive din kunstneriske praksis og nogle af de emner, du kredser om?

DS: Jeg har igennem lang tid arbejdet med betydningen af at tilhøre eller være uden for fællesskabet, og hvordan dette forhold mentalt og visuelt konstrueres. Det er vel en meget typisk og traditionel kunstnerisk undersøgelse, som overordnet handler om at kunne navigere i og finde mening i det omkringliggende samfund. Jeg er interesseret i denne fællesskabsfølelse ud fra samfundets stigende fokus på fællesskab i relation til lighed og ensretning frem for diversitet. Kulturelle begreber som "de andre" og "det andet" synes her at være legitime begreber til at beskrive, hvad der er visuelt og socialt anderledes end normens abstrakte angivelser. Det skaber en masse spøgelse, paranoia og angst, som jeg følelsesmæssigt og intellektuelt ønsker at bearbejde. Det arbejder jeg med ud fra et personligt udgangspunkt, hvor jeg har et gennemgående fokus på køn, uniformering og grupperinger.

RMBM: Der forekommer mig at være et spændende kontrastforhold mellem udstillingens titel (SOLO) og temaet (fællesskab). Vil du uddybe dine tanker omkring titlen?

DS: Min ide med udstillingen er at finde en mere personlig indgangsvinkel, hvor jeg i højere grad end i tidligere værker har fundet inspiration i mit private rum. Det skal forstås konkret, da værker som "Lamper" tager udgangspunkt i mit eget hjem, og værkerne "Positioner", tager udgangspunkt i afstøbninger af min egen krop. Samtidig har jeg i højere grad end tidligere arbejdet med billedet af subjektet, der velvilligt eller modvilligt

står udenfor samfundets norm. Jeg tror, at angsten for at falde udenfor samfundet, at blive gemt bort som dysfunktionel eller på anden måde stigmatiseret er noget, som mange forholder sig til og reflekterer over i samtiden, hvor der er et stort fokus på bl.a. ydelse i forhold til nydelse. Spørgsmålet synes at være, om der overhovedet er plads til individet i samtiden og på hvilke præmisser.

"Spørgsmålet synes at være, om der overhovedet er plads til individet i samtiden og på hvilke præmisser"

I arbejdet med billedet af det udenforstående subjekt, har der været to karambolerede mediebilleder fra start 2010'erne, som jeg er blevet ved med at vende tilbage til. Disse billeder har været med til at påvirke min opfattelse af privatsfæren og dermed også til at forme udstillingen. Det ene er Anders Breivik, og det andet er 'whistleblowerens' offentlige gennembrud og 'Wikileaks'. I forhold til 'whistlebloweren' er det blevet påvist, at det private er enormt relativt og alt fra subjektets kommunikation til færden er under potentiel overvågning. Med Anders Breivik er der tale om en politisk masse-morder - en celle, som bevidst var camoufleret indenfor alle normens regler mht. påklædning, færden, opførelse mv.

De forskelligartede og komplekse fortolkningsrammer skaber i SOLO en dualistisk pendlen mellem magt og afmagt i min betragtning af den udenforstående. Udtrykker "Positioner" fx et ønske om at gemme sig væk, eller udtrykker de en trussel? Er "Lamper 1-4" billeder på oplysning eller overvågning? Jeg tror egentlig, at billedet af enspænderen i samtiden er et billede på noget utrygt og farligt og ikke noget mystisk og mere idealiseret, som jeg mener, var tilfældet tidligere.

RMBM: Du arbejder med hverdagslige objekter i udstillingen og dine værker reminiscerer i en vis grad 1960'ernes popkunst. Materialevalget er genkendeligt og inddragende, og samtidig kommer du tæt på vores egen hverdagspraksis, når du iklæder skulpturerne sine 'uniformer'. Vil du uddybe og forklare brugen af dette formsprog og overvejelserne, der ligger bag dine materialevalg?

DS: Jeg har en interesse for kollektivt identitetsskabende objekter og symboler fra forbrugskulturen. Det er materialer, som omgiver og påvirker mig i privaten såvel som i det offentlige rum, og som har en værdi som noget identitetsbærende

inden for bl.a. social og kulturel repræsentation. Det kan fx være beklædning, som er identitetsgivende for en gruppe af mennesker, hvor den bl.a. er med til at signalere bestemte koder, som definerer personen i forhold til det omkringliggende. Jeg betragter dette kollektive identitetsskabende som "uniformiteter", og i mit projekt bearbejder og undersøger jeg disse som en visuel skal, der beskytter og giver mening for en given entitet, samtidig med at de kan virke ekskluderende på den udenforstående. Så ja, interessen for overfladen er noget, som jeg deler med 60'ernes popkunst.

RMBM: Du beskriver, hvordan SOLO skal reflektere over det at tilhøre eller være udenfor et fællesskab. Hvordan ønsker du, at publikum skal opleve udstillingen? Skal vi ændre den måde, hvorpå vi opererer i fællesskaber?

DS: Nu taler jeg om fællesskaber som en følelse og noget, der kan opleves forskelligt. Derfor ved jeg også, at udstillingen vil blive oplevet og modtaget forskelligt fra person til person. Fællesskaber er jo en mangeartet størrelse, som fx kan skifte karakter afhængig af, hvor man geografisk befinder sig, og hvilken samfundsgruppe man er iblandt. Derfor er normen og det fanatiske også relativt i vores forståelse af fællesskaber. Det, der fx opfattes som acceptabelt i den ene by, kan være et tabu i en anden. Det er måske et nemt svar, men de fleste af mine værker har en åbenhed, hvor den endelige mening først bliver dannet i beskuerens hoveder. Det er måske præmissen for kulturel produktion generelt. Men i bedste fald vil jeg gerne påvirke beskuerens egne tanker, forestillinger og fordomme.

RMBM: Udgangspunktet for udstillingen er 'individ' og 'fællesskab', og man kunne argumentere for, at du påtager dig en art kritisk kommenterende rolle. Er der konfrontation på spil i værkerne? Har du en politisk agenda?

DS: Al samtidskunst er vel på den ene eller anden måde samfundskritisk, fordi den forholder sig til sin samtid? Jeg betragter mit projekt som værende forholdsvis åbent, hvor jeg ser mig selv dybt involveret i den ambivalens, værkerne kan repræsentere omkring begæret efter det inkluderende og ekskluderende. Med hensyn til en politisk agenda ser jeg den politiske kunst som værende mere retorisk i de spørgsmål, som værkerne stiller.

FAKTA:

Daniel Svarre er født i 1976 i Vejle, men bor og arbejder i København. Han har studeret på det Fynske Kunstakademi og på Konsthøgskolan i Malmø, hvor han tog afgang i 2006. Han har deltaget i en række udstillinger i ind- og udland - blandt andet: 7, Silkeborg Bad (2014) Works from Within the Circle, Specta, København (2012), You are all individuals!, Castrum Peregrini, Amsterdam (2011), Update, Kunsthall Nord, Aalborg (2009), U-turn, København (2008) og Give me Shelter, Overgaden, København (2007).

ARRANGEMENT TIRSDAG D. 11/03 KL. 17-18

KUNSTHAL NORD / Salon

Kunsthall Nord holder Salon, vært er kunstformidler Astrid Gry Byrial. Emnet er: Kunst og formidling - hvor og hvordan formidles samtidskunsten? Gratis entré.

ARRANGEMENT ONSDAG D. 26/03 KL. 16.30

OMVISNING

Gratis omvisning i udstillingen.

ARRANGEMENT TORSDAG D. 10/04 KL. 16

ORDKRAFT X / Åbning

Åbning af Ordkraft X med to af dansk litteraturens nye stjerner: Asta Olivia Nordenhof og Bjørn Rasmussen. Nordenhof skriver lyrik og Rasmussen prosa, men begge er kendt for at overskride og forny deres genrer. Begge har de også modtaget Montanas Litteraturpris i hhv. 2013 og 2011. Gratis entré.

ARRANGEMENT ONSDAG D. 19/03 KL. 16

DANIEL SVARRE / Fortæller

Daniel Svarre fortæller om sin udstilling SOLO. Gratis entré.

ARRANGEMENT TIRSDAG D. 01/04 KL. 17-18

KUNSTHAL NORD / Salon

Kunsthall Nord holder Salon, vært er kunstformidler Astrid Gry Byrial. Emnet er: Kunst og formidling - hvad er den gode formidlingstekst? Gratis entré.

ARRANGEMENT LØRDAG D. 12/04 KL. 13

ORDKRAFT X / Oplæsning

Lørdag præsenterer en gruppe helt unge forfattere fra Aalborg deres digte. Silas Toft Poulsen, Esther Prætorius Salling og Emil Grarup giver prøver på deres tekster. Gratis entré.

ARRANGEMENT TIRSDAG D. 25/03 KL. 11

OMVISNING

Gratis omvisning i udstillingen for de formiddagsfriske.

ORDKRAFT X 10. - 12. APRIL

ORDKRAFT X / I Kunsthall Nord

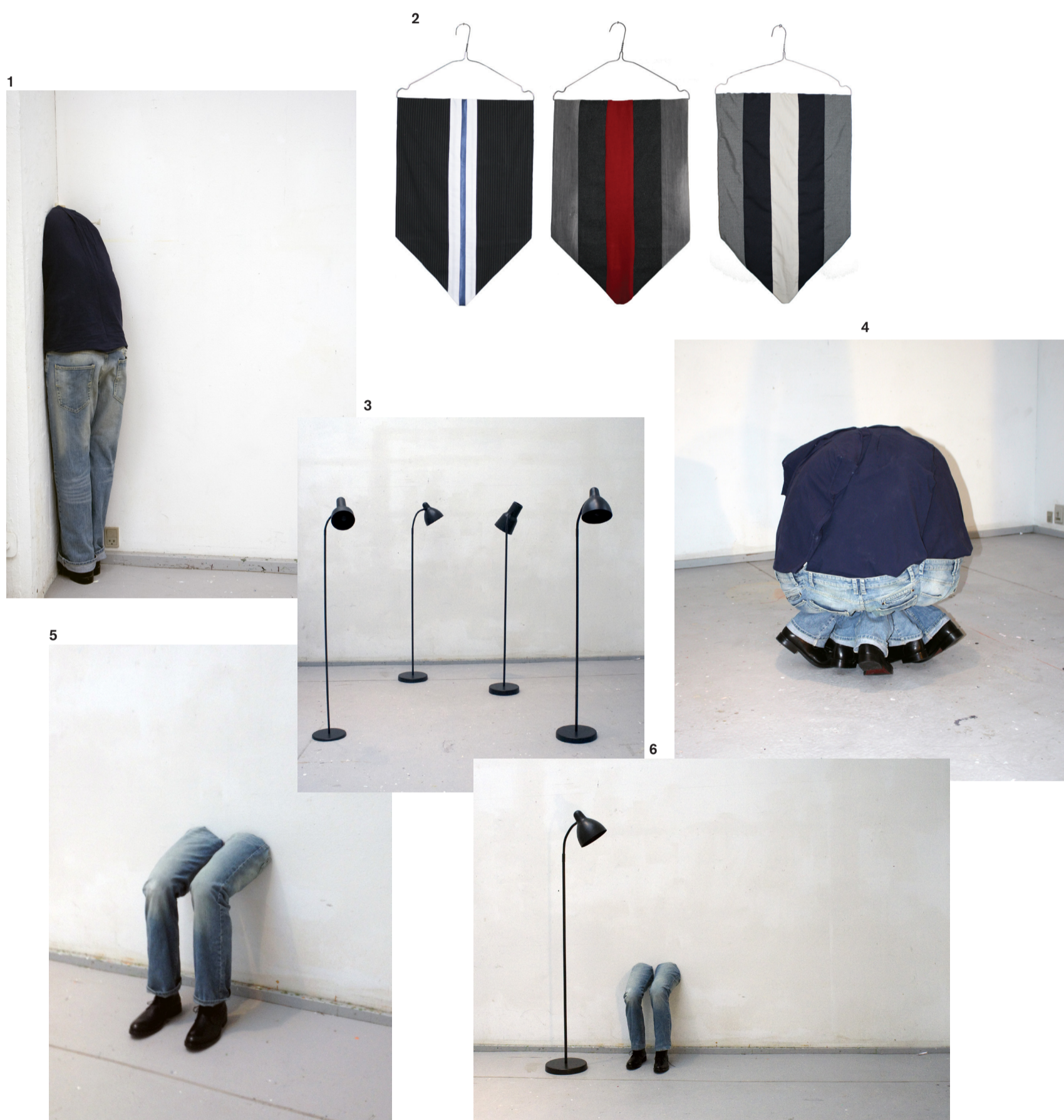
Ordkraft X præsenterer det nye, det eksperimenterende og det tværgående på årets litteraturfestival og byder på følgende arrangementer i Kunsthall Nord

ARRANGEMENT 10. - 12. APRIL

ORDKRAFT X / Miniudstilling

Forfatteren Knud Holst, Løkken (1936-1995), som er aktuell i datteren Hanne-Vibeke's roman "Knud den store" var også billedkunstner. Miniudstilling med udvalgte værker vises i Kunsthall Nord

Daniel Svarre (f. 1976) belyser i sin separatudstilling på Kunsthal Nord forholdet mellem den individuelle identitet og samfundets tendens til at påskønne lighed og ensretning. Værkerne skaber en fortælling om angsten for stigmatisering eller udelukkelse fra dette ensrettede fællesskab.

1 POSITION (HJØRNE) / 2 POSITION (GRUPPE) / 3 UNIFORMER (DETALJE) / 4 LAMPER 1-4 / 5 POSITION (VÆG)